UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

F ante R

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Frenū cū ę diphţ.a frāgēdo. Inſtr̄m. quo equus coercef. dcūm ꝙ equoꝝ oꝛa frāgat. Sūt ēt q̇ a ferendo deducant: ꝙ equos vertat feratqꝫ quo velit. Seneca. Hippolitus arctis ɔtīet frę nis equos. frēa peletrōij īuenere q̇ ꝛ ſtrata equoꝝ p̄mi modo ſtrauerūt ꝛ ī ſingulari q̇dē neu. gn̄is. ē. ī pl'i. tā maſ. q̄ȝ neu. Aug. li. x. cō. Itaqꝫ freni gutturis tēpata relaxatione ꝛ ɔſtrictōe tenēdi ſūt. hic ɔponunf. Effren⁹ na. um. Et effrenis ꝛ hͦ effrene: qȯ ē ſine freno. Uir. li. iij. ge. Hēs effrena virum vbi pheo tūdif euro. Ser. i. ſęua rectorē recuſans. Hiero. Neq̈ q̄ȝ effreni lingua reperiaris. Infrenus ſiue infrenis. Eiuſdē ſignificationis vt illud. Numidę infreni cingunt.

Frenū moꝛdere ſig̅t ɔtēnere. Trāſlatio ab equo. q̇ cū ſeſſoꝛē cōtēnit frenū moꝛdet. Cic. coꝛnifi. ſi frenū momoꝛderis pęam.

Freno: as cōtineo cohibeo. Uir. li. iiij. ge. Et glacie curſus fręnaret aq̈ꝝ. huius ɔpoſita. defrēo qȯ ē frenū depono: ſiue abſq̄ȝ fręno rectoreue duco. Oui. li. j. me. Et defrenato voluunf in ęquoꝛa curſu. Effreno idē ſig̅t Ci. li. iiij. Tuſ. Ut ęgritudo q̈ ſi moꝛſum aliquē doloꝛis efficiat met⁹ receſſuȝ q̄ndā aī ꝛ fugā lętitia pfugā hilaritatē: libido effrenatā appetētia. nā effrenat⁹. dꝛ q̇ cohiberi ꝛ ꝑ arbitrio n̄rō agi n̄ pōt. Refrēo q̄ſi retraho. Lac. lib. vj. Uirtus ē irā cohibere. cupiditatem ɔpeſcere: libidinē refrenare Suffreno: Ply. li. xxxvj. Sȝ ad ſtructuram infidel' niſi multa ſuffrenatione deuinctus.

Fretus. a. um. idem quod ſuſtentatus confiſuſqȝ. Et eſt in certę oꝛiginis. Licet a fruoꝛ quidā participiū eſſe velint. Et ſcribitur cū diph. vt differat a fretū quod matre ſig̅t. Ply. i am. Magnanimi viri fręti virtute ꝛ viribus.

Frāgo. is. fregi. fractū. rūpo. Plau. ī aſi. Quis noſtras ſic frāgit foꝛes: Dicimus ēt fregit nauī fregit bꝛachium. q̄ſi ipſe fregerit ꝛ nō potius paſſus ſit. Ter. in an. Is fregit nauē apud andrū. Ci. Hregaleſqȝ eū ī cā punicū nō veniſſet reqrerēt excuſauit veſpa Terētius ꝙ eū bꝛachiū fregiſſe diceret. hͦ eſt ꝙ ei bꝛachiū eēt fractū. Frāgi vȯ ī fęminā ē rē hēre cū fęmia Cypꝛia. ad Euagriū. Docet quēadmodum maſculus frāgaf ī fęminā: ꝛ ſexus arte mutef. huius ɔpoſita ſūt Cōfringo ſimul ſeu in totū frāgo. Lac. li. iij. Ut videaf iāpꝛidē ſuis armis eē cōfracta. Defringo de quo alibi Diffringo diuerſis mōis. ſiue in varia fruſta rūpo. Plau. ī aſi. Crura hercle diffringēf. Effrīgo valde frāgo. Idē ī cap. Neqȝ ieiunioſioꝛē neqȝ magis effractū fame vidi. Ter. ī adel. foꝛes effregit. Et effringere dꝛ vt auctoꝛ ē Uar. cuȝ glebę grādes p̄ma aratione ſolent excitari. Infringo valde frāgo. Uide alibi. Offringo. pfringo valde ſiue ī totū frāgo. Ci. li. iij. off. Ego ēt cū Catōe meo diſſenſi nimis per fracte videbatur erarium vectigaliaqȝ defendere. Pꝛefringo vide alibi. Reffringo Suffringo aliquātulum ſeu per medium frango. Lactā. lib. iiij. Carnifices nō putauerunt oſſa eius ſuffringere ſicut mos eoꝛum ferebat Plau. in Tru. Ut ego hiſce ſuffringam talos.

Fragmen. ꝛ fragmentum accipi ſolent pꝛo parte rei fractę.

Fragoꝛ ſonitus qui ex erboꝛe: aut alia re fracta reddif. Uirg. li. j. ge. Et hoꝛridus altis mōtibus audiri fragoꝛ Ser. hoꝛrid⁹ fragoꝛ ſonitus qualis ſolet fieri ex aridis cum frangūtur arboꝛes. Liui. lib. j. Iam fragoꝛ tectoꝛum quę diruebantur vltimis vrbis patribus audiebatur.

Fragoſus. a. um. a frango aſp. atqȝ p̄ruptus. Col. lib. ij. Incultum igitur locum conſideremus ſiccus an humidus: nemoroſus arboꝛibus: an lapidibus confragoſus.

Frago. as. vigilias circumeo. ꝙ eo laboꝛe hō frangatur.

Frageo. es. a quo Frageſco. is. quod eſt frangoꝛ. Plau. Frageſcit animus miſerijs.

Fragile. pe. coꝛ. caducū debile. ꝛ qȯ facile frangi poteſt. A quo Fragilitas. debilitas inconſtantia. Fragiliter. inconſtanter.

Fracidus. a. um. pe. coꝛ. a frāgo. dicitur quod eſt pluſq̄ȝ maturū ꝛ iam putreſcens. Cato. fractoꝛes volūt vt oliua in tabulato diu ſit. vt fracida ſit. quo facilius efficiant. Quidam fraciduȝ a fraceo deducunt.

Fraceo. es. a quo fraceſco qȯ ē q̄ſi frāgoꝛ reſoluoꝛ ꝛ q̄ſi vetuſtate putreſio. Col. li. j. Oleū qȯ min⁹ ꝓuenit ſi ɔgelatur fraceſcet. i. putreſcet. Uar. Hęc de q̇ fit oliū cōgeri ſolet aceruatim dies ſingulos in tabulata vti ibi mediocriter fraceſcat.

Fragitides. pe. coꝛ. auctoꝛe Celſo dn̄r venę grandes quę tumidę ab vtroqȝ latere tolli apparent.

Fragra. moꝛa quę in terra naſcuntur. Uir. Qui legitis floꝛes ꝛ humi naſcentia fragra.

Fragrare: odoꝛem emittere. a frāgēdo. qꝛ res fracte vehementius olent. Au. li. j. ci. dei. Nā pari motu exagitatum ꝛ exhalat hoꝛribiliter cęnū ꝛ ſuauiter fragat vnguētū. Hinc Fragrantia Hie. in Gen̄. vt ſenſit veſtimentoꝝ eius fragrantiaȝ.

Fragoꝛ. aris. non eſt in vſu. cum tn̄ cōpoſita Refragoꝛ ꝛ ſuffragoꝛ: habeantur. quoꝛū pꝛimum pꝛo repugno: ſecundum pꝛo Adiuuo quaſi ſub fragoꝛ accipitur.

Framea. ę. pe. coꝛ. ab aliquib⁹ exponif ꝓ lancea: ſiue haſta. Tacitus de germanis. Ne ferrū quidē ſupeſt ſicut ex gn̄e teloꝝ colligitur rari gladijs aut maioꝛibus lanceis vtuntur haſtis vel ipſoꝛum vocabulo frameas gerunt anguſto ꝛ breui ferro ſed ita acri ꝛ ad vſum habili vt eodē ꝓ vt ratio poſcit vel cominus vel eminus pugnēt vt eques q̇dem ſcuto frameaqȝ contentus eſt. Aug. vero in octauum p̄s. ꝓ gladio accipit ſic ſcribens. Gladium dei bis acutum hoc eſt frameaȝ. Iuu. Et martis frameam ꝛ tyrrhei ſpicula vatis.

Franoſus qui fraudem commiſit.

Frater. dicitur ꝙ ſit fere alter vel a gręco. gręci eni φρατίρας coniunctos appellant. ꝛ φρατιαμ vocant contuberniuȝ Et quattuoꝛ modis in ſacris dꝛ. Natura. ſ. gēte. cognatione ꝛ affectu. Natura ſicut. xij. patriarchę filij. iacob. Gēte q̈ oēs iudęi īter ſe fratres vocanf: ſicut habef ī Deuter. Nō poteris cōſtituere ſup te alienigenā qꝛ nō eſt frater tuus. Cognatione fratres vocanf q̇ ſunt de vna familia. i. patria quas latini paternitates interpꝛetanf cuȝ ex vna radice multa gn̄is turba diffunditur: vt ī Gen̄. Dixit abꝛahā ad Loth. Nō ſit rixa inter me ꝛ te ꝛ inter paſtoꝛes meos ꝛ paſtoꝛes tuos: qꝛ fratres ſumus. Affectu q̇ in duo diuidif ī ſpeciale ꝛ ī ɔmune. In ſpeciale quia oēs chꝛiſtiani fratres dn̄r: vt Ecce q̄ȝ bonū ꝛ q̄ȝ iucunduȝ habitare fratres in vnum. In cōmune qꝛ oēs hoīes ex vno patre nati pari germanitate ɔiungimur: ſicut apl's ad coꝛinthios. Siq̇s frater nominaf foꝛnicatoꝛ aut auarus.

Fraterculus. diminutiuum ideſt paruus frater. Iuu. Unde ſit vt malim fraterculus eſſe gigantum.

Fratria. vxoꝛ fratris. Nā fratrię dn̄r q̄ſi fratrū inter ſe vxoꝛes

Fratrueles ſiue Fraterni appellantur duoꝛum fratrum filij: q̇ ꝛ fratres patrueles dicuntur.

Frater patruelis: filius patrui. Fratres patrueles: ſoꝛoꝛeſqȝ patrueles dn̄r qui quęue duobus ex fratribus ꝓgeneranf vt apud iuriſcōſultos traditum eſt. Sue. in Cęſa. Qui fratri patrueli ſuo Marco in conſulatu ſucceſſerat.

Fraternus ſubſtantiuum appellatur fratris filius: inquit Hie. quo vocabulo vſus eſt in li. canticarum.

Fraternus. a. um. poſſeſſiuum. vt fraternus amoꝛ. a quo fraterne aduerbium quod eſt ad ſimilitudinem fratris: Augu. Cū eū a teneris annis ardentiſſimo illo puerili amoꝛe mihi coniunctum pluſq̄ȝ fraterne amarem.

Fratrarę pueroꝝ mammę ꝙ velut fratres pares oꝛiantur ꝙ ēt in frumento ſpica facere videtur.

Fratilli vili ſoꝛdidi in tapetis ꝙ per terram ferantur.

Fraus a ferendo deceptio quę alicui inferf ſicut ī poſtura ab iponendo. Accipif q̄m ꝓ pꝛiculo. Uir. li. v. Quis deus in fraudem quę dura potentia veſtra egit: Et in iure lectū eſt. Erat illa res fraudi ideſt periculo. quoniam pꝛo pęna Cic. lib. de oꝛa. Idcirco narrabo ꝛ fraude capitali eſſe. Uirgi. li. xj. Iam noſces ventoſa ferat cui gloꝛia fraudem. Differunt tamen ſȝ Ulp. Pęna ꝛ fraus ꝙ fraus ſine pęna eſſe poteſt. Pęna ſine fraude eſſe non poteſt. Pęna eſt noxe vindicta fraus ꝛ ipſa noxa dicitur ꝛ quaſi Pęna quędā pꝛeparatio. ΗΟΤΙ φραξω ΤΟ λεγωκαι φραστισο λογος εκαι κρου εμ τω λογο Δολος Δε εμ πραγμασι.

Frauduloſus qui fraudem facit ꝙ magis a diminutiuo fraudula q̄ȝ e fraude videtur deſcendere.

Fraudulentus: Fraudis plen⁹ a quo fraudulēter hͦ ē cū fraude

Frauſus erit: qui fraudem commiſerit. Plau. in aſi. Non placet metuo in commune ne quam fraudem frauſus ſit.

Fraudo.as. decipio. Et dicimus fraudo te. Et fraudo te hac re. Uir. Quem regno heſperię fraudo ⁊ fatalibus aruis. Fraudare genium eſt non ſatiſfacere neceſſitati naturę ⁊ voluptati. Cuius contrarium eſt curare genium ideſt laute viuere. Fraudare deſiderium eſt non facere quod cupit ⁊ non eſſe voti compotem. Unde legimus. Non ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Hinc componitur Defraudo.

Fraxinus.pe.cor. genus arboris ꝙ in fragoſis locis naſcatur.

Fregella. olim ciuitas nunc vero vicus non longe a Uiletre.

Fremo.is.mui.itum. tumultū facio vt fit ab vndis maris. Uir. Talibus ilioneus cūcti ſimul ore fremebāt. Ser. Fremebāt hoc eſt conſentiebant. Et bene ore quia etiam armis poſſumus fremere. Unde Lactan. lib. vij. Frement vbiq; bella oēs gētes in armis erūt. Huius ꝯpoſitū eſt Infremo.pe.cor. qđ eſt valde fremo. Idem lib. ij. Si belli terror infremuit.

Fremitus.us.pen.cor. proprie ſonus fluctuū ⁊ in populo murmur indignante ⁊ prę iracūdia humanam vocem imitante. Uir. Fluctibus ⁊ fretu exurgens benace marino. Feſtus. Fremitum dictum ferimentum.

Frendo.es.dui.freſum. ſigt̄ frango. Unde fabafreſa dicit̄ mola leuiter fracta. Col. Cicera bubus erui loco freſa dat̄ in hiſpania betica. Et frendere eſt tū gemitu ſiue iracūdia vocem emittere. vt apud Eſaiam. Rugiet vt catuli leonū ⁊ frendet ⁊ tenebit predā. Hiero. ī paulo Eremita. At ille barbarꝫ neſcio quid frendens ⁊ frangens potius verba ꝙ̄ ꝓ loquens inter horrentia ſatis blandū queſiuit allocutū. Hinc componitur infrendo. quod eſt valde frendeo. Uirgi. lib. iij. Dentibus infrendens gemitu graditurq; per equor iam medium.

Frequens. Uide in dictione Celebris.

Frequento.as. ſępe vel cū multis adeo. Salu. iuuētutē quę domū Catilinę frequentabat. īde frequentatio ⁊ Frequētia ꝓ Conuentione ⁊ cōcurſu ſeu multitudine. Idē Reliquos cū cuſtodib⁹ i edē ꝯcordię venire iubet. Eo ſenatū aduocat: magna frequētia eius ordinis erat. Aliquādo frequētare ē frequēter facere. Aug. li. ij. ci. dei. Extruantur ampliſſimę atq; ornatiſſimę domus: vbi opipera conuiuia frequententur.

Frequentarius.a.um. veteres dixerūt pro frequente.

Frequentatiuum: quod frequenter fieri aliquid ſignificat.

Fretum. ab vndarū fremitu dictū. vt Uar. inquit a ſimilitudine feruentis aquę. ꝙ in fretū ſępe cōcurrat ęſtus atq; ferueſcat. Et ſigt̄ ſiue mare naturaliter mobile. Anguſtias eniꝫ q̄bus athlanticum mare irrumpit terras gręci πορθμον: latini fretum appellant. Abuſiue pro ipſo mari. hinc Tranſfreto.as.penul.cor. quod eſt trans fretum nauigo.

Fribolus.pe.cor. quaſi fere obolo dignus.

Frico.as. fricui. frictum. vnde Frictus ſm̄ Priſcia. Iuuena. Si prurit frictus ocelli angulus. Gregorius tamē dixit Confricatus. Macer. vrticę follis reuocatur vulua fricata. Et aūt fricare. ſicut ſonat. Uirg. li. iij. geo. fricat arbore coſtas. hui⁹ cōpoſita ſunt Affrico. iuxta frico. Colu. lib. viij. pecudes aut morſu ſcalpunt aut cornu aut vngula tundunt: aut arbori affricant parietibuſue detergent. Plyni. Marathro herbę ſe ſe affricat. Confrico ſimul frico: Plau. in aſi. At qui pol hodie nō feres ni genua cōfricēt. Col. lib. ij. Boues cuꝫ ab opere dimiſerit ſubſtrictos cōfricet: manibuſq; cōprimat: dorſum ⁊ pellē reuellat. Defrico deorſum frico. Cice. li. iiij. ad heren. Nam vt forte hic in balneas venit. Cępit poſtq̄ deſuſus eſt defricari. Col. li. ij. Solida ī ſole ſicceturq; ⁊ radice ſilphi trita cū aceto aſpgat̄ defricet̄. Infrico ītus trico. Idē. li. vij. maxime proderit fuligo ⁊ aheno vlceri īfricata. Col. li. vij. deindenares perfricato vt hoīes diſcāt odorari. Ply. in prologo Perfricui faciem nec tū ꝓfeci. Mos eſt eorꝫ qui cum pudore aliqđ agūt vt faciem ꝑfricēt nā ipa ad id ipellēte. quaſi ad abigēdū ſanguinē q̄ ex ꝑcordijs ad faciei ſupficiē cōfluit ppquod q̄rit. Ari. cur pudore facies hoīs erubeſcat metu paleſcat: cum pudor nihil aliud ſit. q̄ timor futurę reprenſionis. Hinc ergo ortū eſt ꝓuerbium: vt quotiens dicere volumus nos pudorē deponere dicam⁹ Perfricui faciem. hoc ē pudorem expuli. Refrico rurſus frico. Ci. Sex. publij filio. Sin autem oīa quę ſenitio perſcripſerim: ne reficē meis lr̄is deſiderium ac dolorem tuum. Et omnia habent pe.cor.

Frigus.oris.pe.cor. ⁊ frigor.oris.penul.pro. horrore qui eſt cōtrarius calori. Uirg. li. j. geo. friguſq; caloremq; inter Macer. pellet frigorem reuocauit ⁊ ipſa calorē. Aliqñ ſumitur ꝓ metu ab eo quod ꝑcedit ad id quod ſequitur. Uir. Ex templo ęneę ſoluuntur frigore mēbra. Ser. frigore. i. timore reciproca: trāſlatio. ⁊ timor ꝓ frigore ⁊ frigus ꝓ timore ponit̄ vt in Ter. Uxorē tuā pauitare aiunt non timere ſꝫ laborare frigoribus. Utrūq; enim in vnū exitū cadūt ſicut ⁊ de calore ⁊ frigore verere dicimus vt ē Aut borę penetrabile frigus adurat. Rurſus frigus dicitur ipſa aeris natura. Uirg. li. ij. ge. At ſceleratum exquirere frigus difficile eſt.

Frigeo.es. frigui. ⁊ frixi ſcđm Diom. frigidus ſuꝫ Priſ. Syllaba vero nāliter longa ante geo. mutant geo in xi vt lugeo luxi frigeo frixi. Uirgil. li. vj. corpuſq; lauant frigentis ⁊ vngunt. fit autem frigeo vt q̄buſdam placet a frango: ꝙ tam calor q̄ horror nimius corpa frangant. Alij a gręco deducunt απο του φρυττω quod ē horreo. vñ φρικη horror ſiue frigus dicitur. Interdum frigere eſt ſegnem eſſe. Plau. fringēt oēs nemo ſe vomet. Huius compoſitum Refrigeo.

Frigeſco.is. frigidus fio. Lac. li. vij. Quos autem morbus interimit ſpūꝫ diutius exhalant: vt paulatim frigeſcentibus mēbris aīa effleẗ: q̄ cū mā ſanguinis ꝯtineat̄: ſicut lumē oleo ea mā febriū calore cōſūpta neceſſe mēbrorꝫ ſūma quęq; frigeſcere. qm̄ venę exiliores ī extrema corpis porriguntur: ⁊ extremi ⁊ tenuiores riui deficiente vena fontis areſcunt. Hinc Refrigeſco cōpoſitū. Col. li. vij. Si bos aut ex lāgore aliquo ad maciem ꝑductus eſt: aut ſudans in ope faciundo refrixit.

Frigidus.a.um. qđ hꝫ frigus. Oui. Frigidius glacie pect⁹ amātis erat. Qñq; frigidus đr ſegnis. Uir. Largus opū ⁊ lingua melior ſꝫ frigida bello dextra. Qñq; ꝑniciosus ⁊ nocēs eo ꝙ frigida naturę mortalium ꝑniciosa ſūt. Idē Frigidus o pueri fugite hinc latet anguis in herba.

Frigidulus. diminutiuum eſt: qui eſt parum frigidus.

Frigorificus.a.um. qđ frigus īducit. ſicut a calore Caloricus.

Frigefacio. a quo Frigefio notę ſignificationis.

Frigero.as.pen.cor. Frigefacio. a quo Refrigero qđ eſt rē aliquam calidā frigiduꝫ facio. Perfrigero valde frigero. Ply. Omnium earum ius eadem perfrigerare eſt aſtringere.

Frigutio.is.iui. Frigutire ſurſum ſaltare: vt eſt ex frigore tremere: vel calore frigere: ⁊ qđ nos vulgo dicimus ſgriſolos hēre. Plau. ī caſ. Nā q̄d: frigutis q̄d iſtuc tā cupide cupis:

Frigila. auis dicta ꝙ frigore cantet ⁊ vigeat.

Frigo.is.xi.xū ⁊ gui.ctū. ſigt̄ torreo. quod vulgo dicit̄ Frizere απο του φρυττειν οθεν λεγεται φρικη. Feſt⁹ frigei̊ ⁊ frictū a gręco. Inde frictoriū ⁊ frixoriū ī quo quid frigitur Hiero. in Eſaia. Cōfrixa ſūt oſſa mea tāq̄ in frixorio. Cor. Celſus. tū res eadē magis alit ī rulēta q̄ aſſa: magis aſſa: q̄ frixa. Hiero. ad furiā. pueri erāt nec dū ad ſartaginē venerāt in q̄ rex babylonius ſenes iudices frixit. Hic fiunt cōpoſita. Defrigo ⁊ perfrigo. Iuue. Et ſi perfrixit cantat bene.

Frixorium. a ſono frixationis dicitur Sartago in qua quid frigitur quę ⁊ frictorium appellatur.

Fritilla cibus ex pulte factus qui frigitur.

Frit đr illud in ſūma ſpica iā matura ꝙ eſt minus q̄ granum.

Fritillus apud nos dicitur tabula luſoria q̄ apud gręcos Pyrgus in quo teſſerę cōiectę agitateq; mittunt̄ inq̄t porphirio ex quo demōſtrat̄ teſſeras cōijci fritillo tanq̄ vaſculo quo agitatę deiñ mittunt̄ in alueolū. Iuue. Paruoq; eadem mouet arma fritillo Dictus fritillus vt quidam putant a crepitu ipſo teſſerarūꝫ. vel ꝙ ſuper eo teſſerę ferantur. hic ēt Alueolus đr ⁊ fimus. Mar. Dum blanda vagus alea december ī certis ſonat hinc ⁊ hinc fritilis. Uar. Quales ſunt teſſerę quibus in alueolo luditur. Hor. Mitteret in fimum.

Frio: as. ſigt̄ tero. Ply. In ipſa q̄dē ęthiopia friatur. Hęc tanta eſt ſiccitas ⁊ farinę ſpiſſatur in panem. hui⁹ compoſita ſunt

Affrio. Infrio quod eſt terendo aliq̄d digitis leuiter inſpergo. Suffrio paululum contero.

Friabile. quod facile friatur ⁊ quaſi manibus minutim teritur. Ply. li. xxviij. Optimaqꝫ eſt quę candidiſſima ⁊ friabilis minimeqꝫ ponderoſa cum teratur inter digitos.

Friuolus. a. ū. pe. cor. a frio. as. dr̄ qd̄ ē iane leue nulliuſqꝫ momenti: ſicut friuola dn̄r verba q̄ min⁹ fide ſunt ſubnixa. Vn̄ friuola ꝓ nugatorijs qn̄qꝫ poni ɔſueuerūt. Et vaſa friuola q̄ vix attrectādo aliq̄d ɔfringunt ⁊ in puluerem vertuntur.

Frons. frontis. ab occulorꝫ foratu. vel a ferendo: ꝙ indicia aī ꝑ ſe ferat. A dextra ⁊ ſiniſtra tpib⁹ a ſupiori capillorū radice: ab inferiori vō pte ſupcilijs terminata corrugat̃ in triſticiā ⁊ in lętitiam dilatatur. Eſt enī triſtitię hilaritatis clęmentię ſeueritatis indiciū. Et pudorē ſigt̄. Perſius. Exclamet meli certa piſſe frōtē de reb⁹. ⁊ ob hāc cāz frontē. Geio pſci. cōſecrarunt. Dr̄ frōs ēt de reb⁹ iaīatis. Vir. frōte ſub aduerſa ſcopul' pēdētib⁹ antrū. Et lꝫ a grāmaticis gn̄e fę. ꝓferat̃ tn̄ a Cecilio gn̄e maſ. ponit̃ hi ſunt inquit inimicis peſſimi fronte hilaro: triſtum corde. Hinc componitur Bifrons.

Frontale. quod ad frontē ponitur. Ply. xxxvij. Quandqꝫ tante magnitudinis fecere vt equies regum in oriente frontalia atqꝫ pro phalaris penſilia facerent.

Frōtati. vt eſt apud viet. id gn̄s laterū dicuntur quos gręci diatonos appellant: quia per latitudinem totam porrecti vtrāqꝫ parietis frontem conficiant.

Frontoſus. pro Impudente capitur.

Fons. dis. gn̄is. fę. a fero. ꝙ frōdes arborꝫ huc atqꝫ illuc a vento ferantur: proprie autem frondes arborum dicuntur. folia vō tam arborum q̄ꝫ herbarꝫ ⁊ florꝫ. Hinc frondifer. Lucre. frōdiferaſqꝫ domos auium.

Frondeus. a. um. qd̄ totū ex frondibus eſt. vt torus frondeus.

Frondoſus. a. um. ꝙ frondibus abundat: vt lucus frondoſus.

Frondaris. a. um. ꝙ ad frondus pertinet: ſiue ꝙ ex frondibus eſt. Ply. lib. xviij. vnus frondator quattuor frondarias fiſcinas complere in diem iuſtum habet.

Frondeo. es. dui. frōdes hēo. Vir. Nūc frōdēt ſyluę. hic frondeſcere. Col. li. v. Nihilominus enī paucis frōdeſcet pampinis

Frondo. as. frondes emitto a quo frondator frondatio. et Defrondo. ꝙ eſt frondes deijcio.

Frondator qui arbores āputat: ⁊ q̄ frōdibus manipulos facit hyemis tpe aīalibus a paſtū efferendos Et qui manibus vitium folia vallit quo ardor ſolis vuam maturiorem reddat.

Frondatio. Col. li. vj. Atqꝫ in frōdatione cauendum ne aut prolixiores pollices fiant q̄ ex amputatis virgis relinquuntur.

Fruor. eris. fructū in ſupino ſm̄ Priſ. ſicut ſtruo ſtructū. Cic. in horrē. Et amęnitate ſūma ꝑ fructurus ē. Vlp. tn̄ ad Sabinū Fructū fruiturus nō fructurus. quō ortū orīturus. Erutum ruiturus. mortuū moritur⁹ dicit. ꝙ cū. i. in pterito nō hēant id in futuro hn̄t. Hiero. vō ad principiā. fruitū dixi. Sępe et multum flagitas virgo xp̄i pncipia. vt memoriā ſcē femine marcellę lr̄is recolā: ⁊ bonū quo fruiti ſum⁹ ēt cęteris noſcēdū imitādūqꝫ deſcribā. Cic. li. iij. tuſ. Zeno ſtoicorū acutiſſimus cōtendere ⁊ magna voce dicere ſolebat. eū eſſe beatū q̄ pſentibus voluptatib⁹ frueret̃ cōſideretqꝫ ſe fruiturū Vltra aūt ſit verior ſn̄ia ꝙ fruor fructū vel fruitū faciat nō ſatis dignoſci pōt: ꝙ raro huiuſmōi exēpla reperiant̃ ⁊ nōnūq̄ꝫ viciata. puto tn̄ ꝙ fructus ⁊ fruitus a quo Fruitio nō frętus. faciat cū nō ſit eiuſdē ſignificantię. Neqꝫ a ſtipulor illis q̄ dicūt frui de humanis dici. Cū ⁊ in bonā ⁊ in malā partē accipiat̃ Aug. li. xv. ci. dei. Boni ad hoc vtunt̃ mūdo vt fruātur deo. Mali aūt ɔtra vt fruant̃ mūdo vti volūt deo Hie. ad Julianū. Difficile īmo īpoſſibile eſt: vt de pſentib⁹ ⁊ futuris quis fruat̃ bonis: ⁊ vētrē hic: ⁊ ibi mētē īpleat. Juue. Exul ab octaua muri⁹ bibit ⁊ fruit̃ dijs iratis Eſt itaqꝫ frui q̄ſi delectationē ⁊ fructū capę. Ter. ī adel. Eſt hic paululū qd̄ locitas foris huic demus q̄ fruat̃. Cōpoſita huius verbi ſunt Defruor: ⁊ ꝑfruor. q̄ ſignificāt in totum fruor ſeu omnem fructū percipio

Fruiſcor. a fruor deducit̃. ſicut a fateor fatiſcor. Metell⁹ ad domitios. illi vō oī iure atqꝫ honeſtate īterdicti. ago neqꝫ aqua neqꝫ igni careo ſꝫ ſumma gloria fruiſcor. Cęlius li. ij. cū actō iunxit Domos ſuas inquit qm̄ iubet ire ⁊ ſua omnia fruiſci.

Fruniſcor ꝓ fruor cato poſuit ⁊ frunitū dixit prudentem. Hoc eſt eum quo perfrui liceret. ſicut econtrario infrunitum inſipientem ac ſtolidum qui nulli vſui eſſet q̄ꝫuis alij fronitum ꝑ .o. gręco φρονιμον enim gręci prudentē dicunt αφρονα vō dementem. vnde eſt illud in ſacris litteris Et animo irreuerenti ⁊ in phronito ne tradas me.

Fructus. tus. ⁊ fructi ⁊ fruct⁹. Ter. ī ade. Nūc exaucta ętate hoc fructil' ꝓ labore illis fero. Var. Quęro vtrū fructuis an delectationis cauſa vendatis. Antiq̄ ēt hęc fructa dicebāt. cuius loco dr̄ hęc fruges. Et a fruēdo dr̄ fruct⁹ vt inq̄t Var. quia his fruimur. Quidā etiā a Ferendo fructus deriuant. ⁊ dicitur illę res quas fundus fert ⁊ quę in fundo ſunt feruntur.

Fructifer. a. um. quod fert fructū. hoc eſt pingue ⁊ fertile. ⁊ fructiferę arbores quę ferunt fructum.

Fructuarius dr̄ cuius fructus. fructuarius. a. um. qd̄ fert fructū ſeu qd̄ ad fructū ptinet. Col. li. j. pars aūt fructuaria diuidit̃ i cellā oleariā: torculariā ⁊ cellā vinatiā. Idē. li. iij. cū vitē inſerē voles optimi gn̄is ſacramēta fructuaria cū gēmas agere īcipiēt vēto hauſtro a matre pcidito. Palla. Deciſis malenatis omnibus ⁊ veteribus nouellos ⁊ fructuarios ſeruas.

Fructificus. a. um. idem quod fructuoſus. qui fert fructū ideſt vtilitatem preſtat.

Fruges. frugis. vel hęc frux. frugis ſm̄ Priſ. ⁊ vt notat var. de analis. frux legumē triticū a quo Frugi indeclinabile deriuatur. Sūt aūt frugi hoīes q̄ in oī re motibus aī moderant̃. vn̄ ē piſonis illius cognomē. Auſo. An eq̄dē cāpis q̄ꝫ ſpicia ſuppetet frux: Feſtus. pātices frux ventris. i. pinguitudo. Et a fructu ſeu fruēdo dr̄. Nā ideſt qd̄ ſegetes ferunt. Et gn̄aliter fruges dn̄r q̄cq̄d ex fructu terrę ī alimoniā vertimus. vn̄ frugiferę arbores dictę ſunt q̄cūqꝫ fructū fęrūt qd̄ reditū dicimus ſicut docet vlp. Nō ſolū qd̄ frumētis ⁊ leguminibus verū ēt qd̄ ex vino vel ex ſyluis cędius Creti fodinus lapicidinis capit̃. Feſtus. Ser. ⁊ Do. frugis vocabulū a frumine eminente ſub mento gutturis ſeu gurgulionis pte q̄ cibus ī aluū demitti a ferēdo cibo appellatū dicunt. Et alio noīe dr̄ Rumē. Errant igit̃ q̄ diſcernunt frumenta a frugib⁹. Nam Ci. ait. Olei ⁊ frugum minutarū cum de leguminibus diceret: vt oſtenderet ēt frumēta fruges vocari. Liui. Eam gentem traditur fama dulcedine frugum maxime vini noua tū voluptate captam. hinc Defrugo. as. de quo ſupra.

Frugi nomen a fruge denoīatū oīs gn̄is: ⁊ īdeclinabile eſt: ſicut nihili a nihilo ⁊ ſm̄ Priſ. lib. vj. cū oībus caſibus iūgit̃. hinc Mar. Lentacula frugi dixit. Et tā frugi iuno vellet hēreionē. Quintil. taxat eos a q̄bus dicit̃ frugalis ⁊ nō frugi tanq̄ꝫ frugalis ſit dictio parꝫ ꝓba. Cum tn̄ qd̄ mirū videri pōt frugalior ⁊ frugaliſſimus vſurpent̃. Dr̄ aūt Frugi hoīes. Ter. in eu. frugi es. Vbi. Do. Frugi vtilis ⁊ neceſſarius a frugib⁹ q̄ ꝙ his fruamur dictę ſunt. Inde fructus ⁊ frumenta. Gręci frugi hoīes χρησιπους dicunt. i. vtiles. Vn̄ antiq̄ ſeruū laudare volentes frugi dicebāt tanq̄ꝫ ſobriū vtilē ⁊ neceſſariū. Plau. in am. Ita ſeruum par videt̃ frugi ſeſe inſtituere Ci. li. iij. tuſ. Sed q̄a nec q̄ ꝓpter metū pſidiū relinq̄t qd̄ eſt ignauię: nec q̄ pp̄ auaritiā clam depoſitū reddit qd̄ eſt iniuſticię nec q̄ pp̄ temeritatē male rē geſſit. qd̄ eſt ſtultitię frugi appellari ſolet. Eas tres virtutes fortitudinē iuſtitiā ⁊ prudentiā frugalitas complexa eſt. Ergo frugi hoīē bonū ⁊ virtutē pditū intelligimus. Cui⁹ contrarium eſt nequā. Cuius ſignificatio vna eſt: ꝙ ſit libidinis intēperans. Altera ꝙ ad nihil bonus ſit ſed plane malus. Vn̄ Piſo frugi appellat⁹ ē. Col. li. j. Eiuſdē agilitatis hō frugi melius q̄ꝫ nequā faciet Accipit̃ ēt frugi ꝓ eo q̄ īuictu veſtitu ſimilibuſqꝫ tēperans ē ſicut ecōtrario Luxurioſus apd̄ Sene. Quintilianūqꝫ d̄ duobus filijs frugi luxurioſoſqꝫ Hor. Parcius hic viuit frugi dicatur. Vn̄ Frugalitas auctore Cice. ea virt⁹ dici pōt quā gręci ſoproſynen. latini tū tēperantiā tū moderationem appellare ɔſueuerūt. Sene. Luxurioſo frugalitas pęna ē. Aug. libro. j. de beata vita. Mertio virtutem omnium matrem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN